
Professor, dr.odont. Dorthe Juul Holst (1945 – 2015)

Dorthe kom til Oslo som relativt nyutdannet tannlege fra Københavns Tandlægehøyskole for å delta som student i det første videreutdanningskullet i samfunnsodontologi høsten 1970. Dorthe stormet inn i vårt lokale fagmiljø som et fargerikt fellesskap, samlet i én kraftfull person med rødglans i håret, springstep i beina og strålende smil om munn. Dette var i samfunnsodontologiens «Sturm und Drang»-periode som falt sammen med 68ernes glansperiode. Dorthe var et barn av sin tid, tok ikke alt for god fisk, kunne være opposisjonell, men evnet å snu på femøringen når argumentene overbeviste. Slik ble hun en venn, ikke en som lefler med, men en som tør si fra når det trengs. Som 25-åring hadde hun mot til å stå opp mot oss som den gang nærmet oss 40, med påberopt lokal innsikt og erfaring. Ikke slik å forstå at Dorthe alltid hadde rett, eller fikk rett. Men ofte, og oftere enn snusfornuftige norske 40-åringer hadde ventet eller likte, gikk Dorthe seirende ut av de vedvarende debattene om hva faget sam-

funnsodontologi bør inneholde, og hva som skulle til for å bedre tannhelsen i befolkningen.

Dorthe ble en av gründerne av norsk og nordisk samfunnsodontologi – sammen med Per Bærum – den gang lederen for videreutdanningen og senere hennes ektemann. Etter hvert sluttet flere seg til den lille kretsen. De første årene på 1970-tallet var politisk radikale år. Mange entusiaster ville omskape tannlegefaget og undervisningen i sitt bilde. Det var mye skjegg, lilla skjerf og prat om tannterapeuter på den tiden. Noen hellet til venstre, andre til høyre – så pass at de nesten mistet balansen. Dorthe var radikaler, men sto likevel støtt. I likhet med de fleste av oss andre, forsto hun godt sammenhengene mellom fag og politikk, men evnet i forskning og gjerning å skille mellom snørr og bart. Hun var ikke blant dem som tilbragte tiden med å dosere at løsningen på faglige problemer er å finne i den riktige politiske ideologi. Likevel underslo hun aldri betydningen av de

politiske vinder som til enhver tid fyker forbi.

Dorthe og jeg, sammen med Ola Haugejorden og Jostein Rise, hadde gode arbeidsår i lag på Institutt for samfunnsodontologi. Våre innfallsvinkler til faget var forskjellig. Det ble det bredde av, følte i hvert fall jeg. Nye folk kom til, noen ble, andre forsvant til andre læresteder eller ut i praksis. Dorthe sto på post praktisk talt livet ut. Hun ble en kjendis i forskningsråd, i nordisk og internasjonalt forsknings-samarbeid. Hennes innsats er i dag lagret i hundretalls publikasjoner, men aller mest i sinn og holdninger hos de tallrike studenter og stipendiater hun har undervist og veiledet. Vi er mange som bestandig vil minnes Dorthe – alltid på farten, full rulle, smilende, til tider en smule streng: ingen unnaslunt-ring, takk. «Men neste dag sto hun like fornøyet» – og talte norsk med en dansk aksent. For meg blir Dorthe aldri borte. Fred over minnet.

Leif Arne Heløe

Tidendes nye app finnes i App Store og Google Play.
Navnet er Tannlegetidende